

Sagen til Genstand for et privat Lovforslag. Efter vor Mening drejer det sig nemlig her ikke saa meget om en Sygekassesag, men langt snarere om en Hospitalssag, hvor der er en virkelig Trang, som bør afhjælpes. Hospitalerne maa nemlig jævnlig bortsende arbejdsudygtige kronisk syge for at skaffe Plads til Patienter, som behøve øjeblikkelig Hjælp, medens de kronisk syge trænge til en Pleje, mange af dem ikke selv ere i Stand til at skaffe sig. Det er vor Mening, at naar en af de syge, som omhandles i Lovforslaget, har været under Samfundets Forsorg paa et Hospital, som altsaa maa have nøje Kendskab til vedkommendes Svaghed, burde Samfundet ikke sende den syge, det ikke har kunnet helbrede og ikke har Plads til at beholde paa Hospitalet, bort fra sin Pleje uden at sikre sig, at han eller hun, kommer under forsvarlige Forhold. Det er den Tanke, der ligger til Grund for nærværende Lovforslag, der stilles af Mænd fra de forskellige politiske Partier. Forhaabentlig vil denne Sag derfor ikke blive betragtet som en Partisag. Naar blot Grundtanken kunde blive gennemført, ere vi i øvrigt villige til at foretage de Ændringer i Affattelsen, som maatte kunne vinde Tilslutning i det høje Ting.

Det har været os klart, at ærede Medlemmer vilde være lidt betænkelige ved Udgifterne i Betragtning af Statens vanskelige økonomiske Stilling for Øjeblikket. Derfor indeholder Forslagets § 1 Bestemmelse om, at det Beløb, der aarlig kan anvendes i det her omhandlede Øjemed, fastsættes ved de aarlige Finanslove. Det har ligeledes været overvejet, om der skulde indføres en Begrænsning, enten af Totalbeløbets Størrelse eller af den Promille af Befolkningen, som kunde komme i Betragtning; ligeledes har det været overvejet, om man skulde indføre en forholdsvis Fordeling, saa at Statstilskuddet kunde komme de forskellige Landsdele til gode i lige Grad, men man er endt med at give Lovforslaget den foreliggende simple Form, idet de antydede Hensyn sikkert ville komme frem, naar det høje Ting gaar ind paa en Drøftelse af Enkelthederne. Forslaget maa nærmest betragtes som et Forsøg; dersom det bliver til Lov, ville de Kommuner, der føle Trang til at gaa til Oprettelse af de i Forslaget omhandlede Plejehjem, finde en Opfordring dertil i Udsigten til Statshjælp dertil. De Erfaringer, man da efterhaanden vandt, vilde vise, hvor langt man skulde

gaa i den Retning. Det vil vistnok billiges, at den her omhandlede Understøttelse ikke betragtes som Fattighjælp, og at Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om Revision.

Med disse faa Bemærkninger tillader jeg mig paa Forslagsstillernes Vegne at anbefale Forslaget til det høje Tings Villie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling, af Forslag til Ændringer i Grundlovens Af-snit IV. samt §§ 24, 53 og 95.

Hammerich: Ved Forhandlingernes Slutning i Gaar endte jeg med at udtale, at jeg fik maaske nok Lejlighed til senere at berøre det Valgnævn, jeg har i mit Forslag, og de Opgaver, jeg har tildelt det. Der er imidlertid en af dem, jeg allerede nu ganske kort vil berøre, nemlig den, at det skal begrænse Antallet af Lister.

Jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) i, at der i Begyndelsen, ved de første Valg, vil være Tilbøjelighed til Splittelse, naar man gaar over til Forholdstalsvalg. Dette bør modvirkes ved, hvor der er Tale om Valg til politiske Forsamlinger, at søge at samle Valget saa meget som muligt om de politiske Linier, som i det givne Øjeblik ere trukne indenfor Rigsdagen. Jeg er paa den anden Side ikke i Tvivl om, at Særinteresserne, naar nogle Aar ere gaaede, ville se det samme, som de have set ved vore kommunale Valg, nemlig, at de, naar de stille mange smaa Særletter op, udsætte sig for eller ere næsten sikre paa, at deres Stemmer spildes. Derfor tror jeg, at Særinteresserne ville indse, at hvis de ville have Repræsentation og have Indflydelse paa Rigsdagen, maa det være ved at sørge for, at der paa Partilisterne optages Medlemmer, som kunne være Udtryk for deres Ønsker. Jeg tror, det er det, der vil ske. Det er det ene, som vil naas ved Listerne, det andet, der naas ved Listevalget, er — og det er selvfølgelig det, jeg lægger ganske særlig Vægt paa —, at de forskellige Partier, som skulle søge Valg Landet over, ere ikke blot nødsagede til at tage almindelige Landshensyn, men ere tillige stærkt opfordrede til paa deres Lister ikke blot at tage disse